

از ریشه تا همیشه

گفت‌وگو با ژایلا خوش فطرت - مدیر واحد تولیدی پوشاک شیرین بانو

اشاره:

واحد تولیدی شیرین

بانو، مجموعه‌ای است که به

تولید پوشاک بانوان در طرح‌ها

و رنگ‌های ایرانی مشغول

است و تلاش دارد تا علاوه بر

بهره‌گیری از الیاف طبیعی، در

نوع پوشش افراد

فرهنگ‌سازی نموده

و حجاب اسلامی را

در قالب طرح‌های نو

و برگرفته از پارچه‌های

اصیل ایرانی به نمایش

گذارد. این واحد تولیدی

به مدت ۱۰ سال است

به مدیریت ژایلا خوش

فطرت اداره می‌شود.

وی بدون گذراندن

تحصیلات آکادمیک، تنها با

تجربیات شخصی به همراه

دخترش شیرین بانو به فعالیت

در این حوزه مشغول است و ضمن

تلاش در ارائه پوشاک اصیل ایرانی،

طرح و رنگ‌های متنوع و حفظ

حجاب اسلامی در نوع طرح‌هایش

برای نزدیک به ۴۰ نفر اعم از

دانشجویان، زنان سرپرست خانوار

و زنان بی‌سرپرست اشتغالزایی نموده

است.

بیوگرافی از خود ارائه نمائید.

ژایلا کاظمی (خوش فطرت) هستم. اعتقاد

ویژه‌ای به تقدس زندگی زناشویی دارم

و به دلیل این که کانون خانواده را

قدرتمند می‌دانم همیشه نام خانوادگی

همسرم را مقدم‌تر عنوان می‌کنم.

دیپلم رشته ادبی هستم. ۵۵ سال

سن و سه فرزند؛ دو پسر با

نام‌های محمد و موسی و یک

دختر با نام شیرین بانو دارم.

هر ۳ فرزندم در زندگی‌شان

موفق و از نظر من برای

جامعه‌شان هم مفید

هستند.

دخترم در رشته

مهندسی کامپیوتر

تحصیل کرده است

و به دلیل این که

به رشته کاری من

بسیار علاقه‌مند

است، در حال

حاضر در

واحد تولیدی

پوشاک

شیرین

بانو با

من

همکاری دارد.

از چه زمان به این رشته هنری و راه‌اندازی چنین کسب و کاری روی آوردید؟

در یک خانواده سنتی زندگی می‌کردم و از دوران کودکی با چنین فضایی آشنا بودم. با گلیم و گبه بزرگ شدم، عاشق پارچه، نخ و کاموا و با صدای چرخ خیاطی مانوس بودم. صدای چرخ خیاطی کله سیاه مادرم هنوز در گوشم زمزمه می‌کند. همیشه دوست داشتم کار و حرفه ای را دنبال کنم که به آن عشق بورزم. پس به تولید پوشاک روی آوردم. در دوران تحصیل به دنبال آموختن هنر خیاطی بودم و هم زمان با اخذ مدرک تحصیلی، دیپلم خیاطی را نیز گرفتم. زمانی شخصی دوزی می‌کردم. احساس می‌کردم پوشش در جامعه ایران به رنگ‌های تیره گرایش دارد. از آن جا که عاشق پارچه‌های نخی رنگی ایرانی بودم، آرام آرام شروع به دوخت و دوز با این پارچه‌ها کردم. ابتدا رومیزی‌هایی در اندازه‌های کوچک، روختی‌های ۴۰ تکه و پرده‌هایی با پارچه‌های اصیل ایرانی برای مصرف خودمان می‌دوختم تا این که روزی تصمیم گرفتم نظر مردم را در مورد محصولاتم بدانم بنابراین فضای کوچکی را در یکی از خیابان‌های غرب تهران به صورت استیجاری در اختیار گرفتم و پارچه‌ها و محصولاتم که همان رومیزی، روختی، کوسن و... بود را در آن جا به نمایش گذاردم.

شاید اولین فردی بودم که در ایران پانچو را طراحی نمودم. در آن زمان طرح پانچو را در مجله‌ای مشاهده نمودم پارچه‌هایی را به همان مدل دوختم و آن‌ها را به بهای خوبی به فروش رساندم. حتی نام آن را نمی‌دانستم تا این که یک روز یک دوست انگلیسی از من پرسید طرح پانچو را از کجا آورده‌ای؟ تازه فهمیدم این مدل لباسی که دوختم پانچو نام دارد. جالب است بدانید هنوز هم این مدل در ایران طرفدارانی دارد اما برخی آن را پانچ می‌خوانند که نام

درست آن پانچو است.

در ابتدا به دلیل این که شغل دیگری داشتم با مخالفت همسر رو به رو شدم اما با استقبال مردم، عشق و علاقه‌ام نسبت به این حرفه دو چندان شد و شغل اول خود را که آشپزی، گیاه‌پزی و دریایی‌پزی بود را کنار گذاشتم تا این که در حدود ۱۰ سال پیش این فضای کنونی را در اختیار گرفتم و شروع به کار کردم.

دخترم شیرین بانو آن زمان در رشته دیگری فعالیت داشت اما در ترکیب رنگ‌ها و مدل‌ها با او مشورت می‌کردم. او نیز به این کار علاقه‌مند بود و کم‌کم با همکاری هم توانستیم طرح‌ها و مدل‌ها را توسعه بخشیم. کم‌کم مدل‌هایی از کیف‌های دستی، ابزار و براق آلات لباس، زیورآلات، کفش‌های سنتی و... را اضافه کردیم و مجموعه به شکل فعلی درآمد.

سرمایه اولیه برای راه‌اندازی چنین کسب و کاری چه میزان بود و در حال حاضر چه تعداد پرسنل در این واحد تولیدی مشغول به فعالیت هستند؟

در ابتدا هیچ سرمایه‌ای در اختیار نداشتم تا جایی که از خرده پارچه‌های موجود در منزل ۴۰ تکه درست می‌کردم. این کار را به تنهایی شروع نمودم اما امروز با احتساب برش کاران، چرخ کاران، توزیع‌کننده محصول و... برای نزدیک به ۴۰ تا ۵۰ نفر از دانشجویان، زنان بی‌سرپرست، بدسرپرست و... اشتغالزایی نمودم. خداوند مرا بسیار یاری رسانده است و او را گام به گام در کنار خود احساس می‌کنم.

عمده محصولات تولیدی این مجموعه چیست؟

مانتوهای آزاد، بلند با پوشش کاملاً اسلامی با رنگ‌آمیزی بسیار زیبا و کاربردهای متفاوت در مراسم گوناگون؛ میهمانی‌ها، ادارات، سینما، تئاتر و... عرضه می‌کنیم. به عنوان مثال لباس‌های سفید بسیار زیبا و برگرفته از طرح لباس‌های ایران باستان برای عروس خانم‌ها طراحی نمودیم.

تلاش داریم تا در فعالیت‌های خود نوعی کارآفرینی داشته باشیم و در کنار لباس و پارچه، زیورآلات، سفال، شیشه، لباس‌های محلی کودکان، کیف‌ها و کفش‌های سنتی و... عرضه کنیم. به علاوه تلاش داریم تا از توانمندی برخی افراد در این واحد تولیدی بهره گرفته و اشتغالزایی ایجاد نماییم.

وضعیت تأمین مواد اولیه (پارچه) را در بازار ایران چگونه ارزیابی می‌کنید؟

بازار تهران در ارایه پارچه با محدودیت بسیار مواجه است و پارچه‌های نایلون و پلی استر بخش اعظمی از بازار را فرا گرفته است. در تولیدات خود بیشتر از پارچه‌هایی با جنس کودری استفاده می‌کنیم البته تأمین پارچه مناسب برای تولید پوشاکی که ما در نظر داریم، دشواری‌های خاص خود را دارد. اکثر پارچه‌های مورد نیاز خود را از شهرهای کردستان، آذربایجان و یزد تأمین می‌کنیم. صنعت نساجی و تولید پارچه ظاهراً در شهر یزد فعال‌تر است و به تازگی پارچه و ترمه‌هایی بسیار زیبا در شهر یزد تولید می‌شود که در دوخت برخی ماتوها و لباس عروس از آن استفاده می‌کنیم اما متأسفانه یکی از مشکلات موجود این است که اکثر این پارچه‌ها آبرفت زیادی دارند.

بازار فروش محصولات خود را چگونه فراهم می‌آورید؟

تلاش داریم تا به مردم بیاموزیم که می‌توان لباس‌هایی با مدل‌ها و رنگ‌های زیبا بر تن کرد و در عین حال پوشش اسلامی را حفظ نمود. به عبارت دیگر تلاش داریم تا لباسی متناسب با شأن و شخصیت زن ایرانی را در اکثر مزون‌ها عرضه کنیم. لازم به ذکر است تولیدات ما در آن سوی آب‌ها نیز طرفداران خاص خود را دارد و ما مسافرانی از کشورهای مختلف داریم که تولیدات ما را در کشورهای خارجی بر تن هم وطنانمان دیده و به فروشگاه مراجعه می‌کنند و

در ابتدا هیچ سرمایه‌ای در اختیار نداشتم تا جایی که از خرده پارچه‌های موجود در منزل ۴۰ تکه درست می‌کردم. این کار را به تنهایی شروع نمودم اما امروز با احتساب برش کاران، چرخ کاران، توزیع‌کننده محصول و... برای نزدیک به ۴۰ تا ۵۰ نفر از دانشجویان، زنان بی‌سرپرست، بدسرپرست و... اشتغالزایی نمودم. خداوند مرا بسیار یاری رسانده است و او را گام به گام در کنار خود احساس می‌کنم.

خریدار محصولاتمان هستند. تولیدات ما با توجه به ماهیت‌شان که نخ و رنگ در مدل‌های آزاد است هواداران بسیاری در خارج از کشور دارد.

آیا طراحی تمام تولیدات بر عهده خود شماست؟

طرح‌های ما نه سنتی و نه محلی به شمار می‌آید بلکه الهامی از لباس‌های قدیم ایرانی است و چون من با پارچه‌های چیت و گلدار بزرگ شدم این طرح‌ها و پارچه‌ها را دوست دارم پس پارچه‌های قدیم ایران را با مدل‌های روز دنیا تلفیق نموده و طرحی را ارایه می‌کنم که قابل استفاده در محافل عمومی و میهمانی‌ها باشد.

با وجود این که در حوزه طراحی لباس، تحصیلات آکادمیک ندارید چگونه در این حوزه فعال هستید؟

زمانی که با تحصیل همگام باشید، با تکنیک علم پیش می‌روید. در حالی که کاری که با تجربه پیش رود، اصالت بیشتری دارد. به عنوان مثال اکنون بزرگترین اساتید آشپزی طرز پخت انواع آش‌ها و سوپ‌ها و غذاها را تدریس می‌کنند اما هیچ‌گاه عطر آش‌های مادر بزرگانمان را ندارد پس تجربه همیشه قدرتمند تر از علم است. اگرچه که تحصیلات آکادمیک در

تولیدکنندگان و سری دوزان می‌توانند نقش موثری در نوع پوشش افراد و شناساندن فرهنگ ایران در داخل و خارج از مرزها داشته باشند. هرگاه سخن از حجاب به میان می‌آید شاید برقع و چادر و لباس‌های بلند مشکی در ذهن مجسم شود در حالی که پوشش ما ایرانیان طرح و رنگ و مدل‌هایی بسیار زیبا دارد که شاید در هیچ کجای دنیا مشاهده نشود.

حوزه نساجی و پوشاک ندارم اما با تجربیاتی که در اختیار دارم، فعالیت می‌کنم ضمن این که دخترم شیرین بانو نوجوان است، سلیقه‌ی جوانان را می‌شناسد و در ارایه طرح‌ها و مدل‌ها مشاوره‌های بسیار به من می‌دهد.

متاسفانه در حال حاضر طرح‌ها و مدل‌های مانته به گونه‌ای شده است که اکثر مردم بالاچار آن‌ها را خریداری می‌کنند. تولیدکنندگان، هزینه‌های کلانی را صرف می‌کنند و به دنبال مدل‌های جدید هستند اما متاسفانه مانته‌هایی عرضه می‌کنند که خریداران نه تنها جذب آن‌ها نمی‌شوند بلکه از خرید آن سر باز می‌زنند. به عقیده شما در جایگاه یک متخصص در زمینه طراحی و دوخت پوشاک بانوان، چگونه می‌توان نگاه تولیدکنندگان را به سوی ارایه مدل‌ها و طرح‌های نو سوق داد؟

دکمه‌ها و کمرهای بزرگ، مانته‌های جذب و کوتاه، یقه‌های بزرگ و بی‌تناسب و ... همه مشکلات طراحی پوشاک در داخل کشور است که تولیدکنندگان به آن توجه ندارند. متاسفانه پوشش ایرانیان در دست این تولیدکنندگان است که عمدتاً در قالب رنگ‌های تیره مشاهده می‌شود و زمانی که برخی با چنین پوشش‌هایی در محافل عمومی ظاهر می‌شوند متاسفانه تصویر چندان

مناسبی از حجاب ارایه نمی‌شود. در حالی که حجاب در قالب پوشش اصیل ایرانی بسیار زیباست و به همین منظور ضرورت دارد تا تولیدکنندگان در تولیداتشان از وجود طراحان بیشتر بهره‌گیرند.

تولیدکنندگان و سری دوزان می‌توانند نقش موثری در نوع پوشش افراد و شناساندن فرهنگ ایران در داخل و خارج از مرزها داشته باشند. هرگاه سخن از حجاب به میان می‌آید شاید برقع و چادر و لباس‌های بلند مشکی در ذهن مجسم شود در حالی که پوشش ما ایرانیان طرح و رنگ و مدل‌هایی بسیار زیبا دارد که شاید در هیچ کجای دنیا مشاهده نشود.

متاسفانه در بازار پوشاک داخل، پوشاک دلخواه خود را با جنس، طرح و رنگ مناسب یافت نمی‌شود. پوشاکی با جنس پلی‌استر و نایلون علاوه بر ایجاد بوی نامطبوع، موجب بروز ناراحتی‌های پوستی می‌شود.

با استفاده از این پارچه‌ها در تولید پوشاک مخالف هستم زیرا معتقدم پوشیدن پوشاک با این جنس حتی در خلق و خوی ما نیز تأثیر گذار است و اعصاب ما را تحت تأثیر قرار خواهد داد.

محصولاتی که امروز در بازار مشاهده می‌کنیم را افراد با علاقه و خواست قلبی خود انتخاب نمی‌کنند و در اکثر موارد یک مدل مانته آن هم غالباً در رنگ‌های تیره خریداری نموده و به سرعت از آن دلزده می‌شوند. این نوع خرید از نظر اقتصادی مقرون به صرفه نیست و باید بدانیم که با خرید درست می‌توانیم اقتصاد زندگی‌مان را سامان بخشیم.

قیمت‌گذاری محصولات شما چگونه است؟

تمام محصولات این مجموعه از جمله انگشترها، گوشواره‌ها، گردن‌بندها و زیورآلات هنر دست جوانان ایرانی است که تلاش داریم تا با فروش آن کمکی در اشتغال‌زایی افراد داشته باشیم. ضمن این که قیمت این محصولات بسیار مناسب و به اصطلاح دانشجویی است. زیباترین

مانته‌ها با قیمت ۳۰ هزار تومان، شال‌ها با قیمت ۸ تا ۱۰ هزار تومان و کیف‌ها با ۱۰ تا ۱۲ هزار تومان به فروش می‌رسد.

بیشتر مردم علاقه مند به تغییر نوع پوشش خود از نظر طرح، رنگ و مدل هستند و شاید حتی از طرح‌ها و مدل‌هایی که شما ارایه می‌کنید استقبال کنند اما متاسفانه نمی‌دانند چگونه لباس بپوشند.

بله، در اکثر موارد خریداران با ورود به فروشگاه، ماتویی را در رگال مشاهده نموده و آن را خریداری می‌کنند در حالی که در فروشگاه شیرین بانو مطابق رنگ پوست، رنگ مو و اندام لباس را به خریدار پیشنهاد می‌کنیم ضمن این که شال‌ها و زیورآلات متناسب را با آن هماهنگ نموده و به او تقدیم می‌کنیم و اکثر مشتریان ما با رضایت خاطر این فروشگاه را ترک می‌کنند.

اکثر جوانان نمی‌دانند چه نوع پوششی را در چه مکانی استفاده نمایند به عنوان مثال جوانی را در شهر بازی مشاهده می‌کنید که پوشش مبهمانی بر تن دارد برای رفع چنین معضلات و موانع فرهنگی چه راهکارهایی باید اندیشیده شود؟

فرهنگ‌سازی به تولیدات داخلی باز می‌گردد، زمانی که تولیدکننده محصول مناسب را در حد انتظار فروشنده فراهم نموده باشد شاید خریداران با در اختیار داشتن تنوع بیشتر طرح و رنگ‌ها، نوع پوشش خود را اصلاح نمایند ضمن این که فروشنده‌ها هنگام فروش محصولات باید مشتریان را از کاربرد این نوع پوشاک در روز، شب، میهمانی، تفریح، ورزش و ... آشنا سازند تا کم‌کم با گذشت زمان، افراد با نوع پوشش آشنا شده و درست از آن استفاده نمایند. متاسفانه امروز با چنین مناظری بسیار مواجه می‌شویم که افراد با لباسی کاملاً رسمی در مراکز خرید حاضر

می‌شود و این جای بسی تأسف است و نیاز به فرهنگ‌سازی جامع از طریق آموزش در سطح عمومی جامعه دارد. طرح‌ها و مدل‌ها باید تا اندازه‌ای متنوع باشد که متقاضیان قدرت انتخاب داشته و محصولی را در محدودیت، خریدای نکنند و به ناچار آن را در اماکن مختلف مورد مصرف قرار دهند. نکته دیگر این که متاسفانه در برخی مواقع مردم نیز پوشش مناسب را نمی‌شناسند به عنوان مثال برخی بانوان ایرانی سعی می‌کنند تا بیشتر از شال‌های کوتاه استفاده کنند و واقف نیستند که شال هر اندازه بزرگتر باشد، حجاب را کامل نموده و زیبایی بیشتری به چهره می‌بخشد. ما وظیفه داریم به یکدیگر بیاموزیم که چگونه پوشش و آراستگی خود را حفظ کنیم.

این فعالیت را تا چه اندازه گسترش خواهید داد و برنامه‌های آتی شما چیست؟

بسیار علاقه مند هستیم که تولید پوشاک برگرفته از فرهنگ اصیل ایرانی نه تنها به واسطه شخص من، بلکه به واسطه هر یک از دوستان و همکاران رشد و توسعه یابد. تلاش دارم تا در آینده این فعالیت را گسترش داده و محصولات خود را بنا به به خواست مشتریان در شعب مختلف در شمال و جنوب و غرب و شرق تهران عرضه کنم.

در پایان چه نکته ای را لازم به ذکر می‌دانید؟

برای تمامی خوانندگان و دست‌اندرکاران ماهنامه شما آرزوی موفقیت دارم یادآور می‌شوم که از ارایه پیشنهادات و انتقادات افراد و متخصصین استقبال می‌کنم. از دخترم شیرین بانو یکی از بهترین نعمت‌هایی است که خداوند به من عطا فرموده است و از همین جا از او به دلیل تمام همکاری‌هایی که با من داشته، سپاس‌گزاری می‌کنم. در پایان برای تمام جوانان آرزوی موفقیت دارم و امیدوارم کشور عزیزمان ایران، آینده‌ای پیروز و موفق پیش‌رو داشته باشد.